

בפולין הקומוניסטית, מתקן את התנ"ך

הצליח לעשות מישראל מדינה מצרית אדי רה, אבל הוא התחרט ברגע האחרון, הח' ליט שמוטב להשאיר את ההיסטוריה כמו שהיא, וישראל הפסידה את ההזדמנות ה' גדולה שלה.

בסרט הפולני הגדול פרעה, יוצא לו רעמסס ה'12 עם הצבא שלו, לעשות קצת תרגילים צבאיים, על שפת הנילוס, ואת מי הוא פוגש שם, אם לא את שרה, העבריה היפהפיה, שחורת השיער והעיניים.

רעמסס ה'12 מוקסם ממנה מאד, ומביא אותה אל ארמונו. האבא שלו, המור' לך עדיין על מצרים, מתפעל מהנערה. הוא

ישראל

איננו אנטישמי, והוא מרשה לבן שלו לשאת את הנערה לפילגוש.

בינתיים נמצאת מצרים במצב קשה. היא מתפוררת. יש לה משבר כלכלי. אין לה כסף לעשות מלחמות, והכוהנים שולטים בעם ובמלך שלטון מוחלט.

ובאותו זמן בו מבלה הנוסיך הצעיר את לילותיו עם אתובתו, חותמים הכוהנים שלו על הסכם עם אשור, לפיו הם מקבלים את יהודה ומיותרים, תמורת זאת, על פניציה, כפי שהפולנים קוראים לה.

אורגיות פראיות

ל מלך הצעיר באותו זמן לא איכפת לקבל את יהודה, ושרה, הפילגוש שלו, מבינה שעכשיו היא תוכל לחזק את מעמד בניצחמה, ולדרוש למענם כל מה שדרשה אסתר, בזמנים מאוחרים יותר.

אבל המלך מתאהב פתאום בכוהנת עש' תורת, והכוהנת הזאת משפיעה עליו ל' וותר על יהודה, ולהילחם עם האשורים. הוא חלש אופי, והוא נכנע לקסמיה, ומתחיל לבלות איתה את לילותיו, להנזיח את ה' יהודיה, ובינתיים, כשהוא מזניח אותה, היא יולדת לו בן.

הבן, למרות הכל, מוצא חן בעיניו. הוא מחליט לעשות ממנו יורש עצר. והעברים

ונצורות למען עמו, אלא שהבמאי הפולני הרג אותו בעודו באיבו, ולא איפשר לו לשנות את ההסטוריה. הבמאי חושב גט שמוסרי ההשכל של הסרט, מתאים לכל ארץ, לכל ציבור, בכל תקופה.

לשרה יהודיה נולד ילד, חצי יהודי, שעמד לגדול, כמו משה רבינו, בחצר המלך, להפוך מלך מצרי, או עברי, ולפעול גדולות

כמו משה רבנו

שיעשו ממנו, מן הילד, מלך שלהם. והסוף של המלך האומלל הזה, שכמעט מלך על מצרים וישראל הוא, שפרעה מת' רגז עליו, על זה שעשו ממנו יהודי ו' מוכר אותו לעבד, יחד עם האמא שלו.

אחר כך הוא שוקע על זה במוסר כליות, ומשקיע את המוסר כליות באורגיות פרי' איות, עם הפילגוש השנייה, ובמלחמות.

אבל המוסר כליות והאורגיות לא עוזרים. הפילגוש השנייה שלו קמה, בורחת ממנו יחד עם המאהב שלה, ששוחט לפני הברי' זה את הפילגוש הראשונה ואת הילד שלה. אחר כך, לאחר מות אביו, הוא עוד מנסה להציל את הממלכה שלו מידי הכוהנים, ומידי כל אויביה, אבל החטא הראשון שלו רדף אחריו, והעובדה שהוא לא עשה את הישר בעיני אדונו, מתנכלת לו, מסקלת את כל תכניותיו, וסופו שהוא נרצח עוד לפני שהספיק להפוך מלך אמיתי.

הצבא המצרי

פורננים אשר עשו את הסרט, גאים לספר שזהו הסרט הגדול ביותר שנעשה באירופה. את הצבא המצרי שיחקו בו אלפים חיילים טוביטים, כי החיילים המצרים לא רצו להיות צבא מצרי, הם גם עסקים בתימן ואין להם זמן ל' משחקים.

את האיכרים המצרים שיחקו סתם אנשים טוביטים. את פרעה עצמו שיחק שחקן יהודי, בשם גורג צלניק. את הסיפור כתב סופר יהודי, ובשאר התפקידים החשובים גם כן משתתפים יהודים. רק את שרה, היהודיה, משחקת פולניה טהורה, הנושאת את השם הנוצרי כריסטינה.

השאלה היא מה ראה במאי פולני, החי בפולין הקומוניסטית, לעשות סרט על מצרים עם מוסר השכל יהודי תנ"כי. התשובה היא: "אני חושב שהמוסר השכל' הזה מתאים לכל ארץ, בכל תקופה."

הכוהן הגדול הרהור מטביל בטכס את הילד הנולד, ליהדות. לא ברור איך הוא עושה את זה, אבל זוהי עובדה, אפשר לראות אותה בסרט. הוא גם מחליט להציע אותה, בתור מתנה לתושבים היהודים, כדי

ששים ושמיים. הם כבר חוזים את עתידם הוורוד, עם המלך החצי יהודי שימלוך עלי' הם. הם רואים את כל העתיד הוורוד ש' מחכה להם, ואו, כשהכל מתחיל להיות כל כך יפה, מקלקל את זה הבמאי.

רעמסס, את המלך שוכנים בה.